

AJUNTAMENT DE
LES BORGES DEL CAMP

XV Premi Literari Sant Jordi 2004

PREMI NARRACIÓ

Retalls trobats al fons d'un calaix **d'Oscar Palazón Ferré**

LES NOTÍCIES, dimarts 14 d'octubre de 1997

Successos

Agressió inaudita

Ahir al matí un indigent va ser brutalment apallissat en ple centre de la ciutat. Albert S. P., que es dedica a la venda mocadors de paper, va ser abordat en actitud desafiant per sis o set individus d'aspecte esparracat. Després d'un breu intercanvi d'empentes, segons els testimonis d'alguns vianants, els agressors van llançar-se contra l'infortunat venedor ocasionant-li nombrosos talls i contusions per tot el cos. Una patrulla de la Guàrdia Urbana que circulava pels voltants es va apressurar cap al tumult per practicar les detencions oportunes, però els agressors van aconseguir fer-se escàpols. Traslladat tot seguit a un centre hospitalari, on evoluciona favorablement d'acord amb l'últim comunicat mèdic, el ferit ha declinat de respondre les preguntes d'aquest diari.

LES NOTÍCIES, dijous 16 d'octubre de 1997

Successos

La Gran Avinguda esdevé un camp de batalla

De batalla campal va qualificar el portaveu de la Guàrdia Urbana la batussa que va tenir lloc ahir a la tarda al cor de la ciutat i que va ocasionar vint-i-vuit ferits, dos d'ells en estat crític, i diversos danys en el mobiliari urbà. Encara que de moment hom desconeix l'origen exacte dels disturbis, les declaracions dels testimonis suggereixen una baralla entre dues bandes rivals. Tanmateix, per sorpresa dels agents que van restablir l'ordre, els detinguts no són traficants de drogues ni delinqüents de cap mena.

Ambdós grups es van congregar a l'alçada de la cruïlla amb el Passeig Indústria, posicionant-se estratègicament en voreres oposades. Sembla ser que durant uns minuts van dedicar-se a proferir insults i amenaces d'un costat a l'altre de l'avinguda, just abans d'emprendre una esbojarrada carrera cap al centre de la calçada. Ho van fer empunyant nnnnnn els uns i llençant embolcalls de mocadors de papers plens de grava els altres. Però malgrat la virulenta escomesa, l'incident no hauria resultat tan catastròfic si els semàfors no haguessin estat senyalitzant el pas de vehicles. "Aleshores tot va ser molt confús", va declarar un peató. "Els pocs que van quedar dempeus ni tan sols es van fixar en els que estaven desmaiats al terra, ni en els que intentaven de lliurar-se de les rodes dels cotxes. Van començar a estomacar-se de valent. Fins que va arribar-hi la policia".

LES NOTÍCIES, dijous 23 d'octubre de 1997

Breus

Dotzenes d'escaramusses desborden la Guàrdia Urbana

Els brots de violència entre indigents s'han recruat de tal manera (hom ha comptabilitzat una mitjana de trenta altercats diaris) que la Guàrdia Urbana s'ha vist obligada a reforçar la vigilància als carrers prescindint de serveis tan habituals com les sancions als vehicles indegudament aparcats. “El seu *modus operandi* és simple, gairebé rudimentari”, afirma el portaveu de la policia. “Però la dificultat radica en que sempre es barallen a prop d'algun semàfor. I en aquesta ciutat hi ha vora vuit mil”.

LES NOTÍCIES, dilluns 27 d'octubre de 1997

Local

Centenars de persones es manifesten contra l'esclat de violència que està assolant la ciutat

Els manifestants van recórrer bona part del centre urbà portant pancartes i cridant lemes a favor de la pacificació dels nostres carrers. Pere Martínez, president de l'Associació de Veïns "El Miracle" i principal organitzador de la manifestació, va explicar la massiva afluència de ciutadans assegurant que "el clamor popular només se sent quan la paciència col·lectiva s'esgota. Acceptem que els venedors de Kleenex i els netejadors de parabrises formin part del paisatge urbà, però que s'hagin embolicat en aquesta guerra demencial és inacceptable". La marxa de protesta va acabar sense incidents a la Plaça de l'Ajuntament. Allà va tenir lloc una assentada silenciosa mentre uns representants veïnals mantenien una entrevista amb l'Alcalde, després de la qual ambdues parts van mostrar la seva satisfacció i confiança en una ràpida solució.

LES NOTÍCIES, diumenge 2 de novembre de 1997

Reportatge

Una vida, un semàfor

Quan el sol s'amaga rere la Torre de Ponent, una silueta es desdibuixa entre els fars dels automòbils. És en Martí —insisteix en que li diguem així—, netejador de parabrises en una transitada cruï lla de la ciutat. “Avui no ha estat un bon dia”, assegura compungit a la lluror d'un cigarret arrugat. “Tot just per a un entrepà i alguna cosa per beure. I és que ja no és com abans. Ara els conductors són més desconfiats. Hi ha molta por, por de que hi apareguin els venedors de Kleenex. Son capaços de fer qualsevol cosa per tal de quedar-se amb el semàfor”.

En Martí viu pertot arreu i en cap lloc en concret. Aquesta nit ha trobat un caixer automàtic obert. “Vaja, qui m'hauria dit que un dia dormiria rodejat de cèntims”, bromeja mentre estripa l'obrefàcil d'un cartró de Don Simón.

Parla pausadament, com si la vida li hagués ensenyat que no val la pena apressurar-se. I entre glops de vi, continua: “No sóc violent, però que no toquin el que és meu. El semàfor em dóna de menjar i no puc consentir que me'l prenguin. La gent no ho entén perquè no tenen que lluitar per sobreviure. ¿Què es pensen, que sóc pobre per vocació? Jo tenia feina. Podia mantenir la meva família. Però la vida és una enorme truita de patates, i quan un costat ja és cuit, ve Déu, el Gran Cuiner Universal, i la tomba”.

La jornada ha estat esgotadora i en Martí s'adorm abans de poder finalitzar el seu testimoni. Amb el cap recolzat contra el vidre blindat, tal vegada estigui viatjant en somnis cap a un altre temps, quan tenia una família i la podia sustentar, quan no calia barallar-se amb ningú a fi d'aconseguir unes monedes.

LES NOTÍCIES, divendres 7 de novembre de 1997

Breus

“La guerra dels semàfors”, en via de solucionar-se

Els líders de les faccions implicades en el conflicte van anunciar-hi ahir una treva de setanta-dues hores. Aquest gest de bona voluntat, previ a la celebració d'una trobada entre les dues parts, ha estat acollit amb gran alegria per les Associacions de Veïns de la ciutat. Per la seva banda, el Consistori ha posat la seva Sala de Plens a disposició dels contendents i s'hi ha ofert com a mediador.

LES NOTÍCIES, dimarts 11 de novembre de 1997

Local

Pas enrere en “la guerra dels semàfors”

No va haver-hi acord. Les bones intencions van esvair-se als pocs minuts d’haver-se iniciat la decisiva reunió quan tot un seguit d’acusacions mútues va encendre els ànims dels assistents. Els netejadors de parabrises van començar per retreure la manca d’ètica dels venedors de mocadors, els quals continuen treballant cada cop que plou, sabent que els primers no poden desenvolupar la seva activitat durant aquests dies. Els venedors de mocadors van replicar que a ells no els importa el que els seus competidors puguin pensar, atès que únicament es preocupen de la seva pròpia subsistència. Els netejadors de parabrises van considerar aquesta resposta com una demostració de la nul·la solidaritat dels seus col·legues i van expressar el seu desencís en sentir-los proclamar aquelles paraules, ja que creien que tots eren “al mateix vaixell”. Els venedors de mocadors els van titllar d’hipòcrites i a continuació els van exigir que reconeguessin l’autoria dels primers atacs. I aquesta va ser l’última intervenció que va guardar cert ordre. A partir d’aquest moment la Sala de Plens de l’Ajuntament va esdevenir un guirigall eixordador que va desembocar en el llançament de micròfons, cendrers i cadires. Ni la intercessió de l’Alcalde va poder amansir-los. Per fortuna, els agents de la Guàrdia Urbana que esperaven al passadís en previsió d’incidents va aconseguir desallotjar la sala i expulsar els esvalotadors de la Casa Consistorial.

LES NOTÍCIES, dissabte 15 de novembre de 1997

Successos

Primera víctima mortal en el conflicte dels indigents

Efectius de la Guàrdia Urbana van haver de menester més de cinquanta minuts i la col·laboració dels bombers per tal de rescatar el cos sense vida de l'indigent que ahir al matí va aparèixer penjat d'un semàfor al bell mig de la ciutat. L'alçada de la macabra troballa i el fort vent que bufava, que feia balandrejar el cadàver en totes direccions, van dificultar-ne l'operació. La gran quantitat de pistes escampades pel lloc del crim, així com les circumstàncies del mateix, evidencien que la hipòtesi més fiable n'és la revenja d'alguna de les dues bandes rivals involucrades en "la guerra dels semàfors".

A la tarda, un centenar de persones es van congrega espontàniament a la Plaça de l'Ajuntament i van cridar consignes en contra de l'Equip de Govern Municipal. Assetjat pels periodistes, l'Alcalde va declarar que les acusacions d'incompetència que acabaven de rebre eren del tot injustes i, després de demanar als ciutadans que conservin la calma, va afegir que ben aviat estaria en condicions d'anunciar mesures urgents per tal de resoldre el problema de la violència als carrers.

LES NOTÍCIES, dimarts 18 de novembre de 1997

Local

Dràstica decisió de l'Ajuntament respecte a "la guerra dels semàfors"

El Ple Extraordinari que va celebrar-se ahir al Consistori va tenir com a únic objectiu l'eradicació una vegada per sempre d'un problema que, en paraules del propi Alcalde, "ha anat massa lluny". La unanimitat de les forces polítiques no va trigar a produir-se, fet bastant insòlit que posa de manifest la gravetat de l'assumpte que s'hi va tractar. Encara que la solució aprovada rebrà fortes crítiques provinents dels sectors ciutadans més variats, tant per les seves característiques faraòniques com per la desviació pressupostària que suposarà, l'Alcalde la va defensar declarant: "a grans mals, grans remeis". Així doncs, les obres que han de substituir tots els semàfors de la ciutat per rotondes començaran demà mateix. Es realitzaran amb caràcter d'urgència en torns de dia i de nit, i l'Ajuntament preveu que estaran enllestides en el termini de quatre mesos.